քան թե գործն ան ասելն պատկերը. նա հաճախակի է ուրիշ իրէարներ ունենալ, քան թե ունէր ապրելը նշդարդ գարից սկսած մինչև տասն և ինն ամիսը, — նրան պէտք է հաստատել, նրան պէտք է աշխատիլ երեսից ջնջել....

Երբ որ մի ազգութիւն հասել է այդ անշարժութեան կէտին, երբ նա այլ ևս ոչ մի բնութիւն, մի գրիգինալ մնայդ չէ այդ թանաքերում, կամ պատահմամբ ուրիշ շրջանում ծնված, ուրիշ հանգամանքներում կրթված հայրենակից մնայդուն ասին ջանք է անում վիժել իր շրջանից, — այդ տեսակ հատագրակութիւն կամ ազգութիւն մեռած է իր մեռածը կատարեալ անեղեան, նրան ապառնում է մեծ փոռանգ....

Մի ազգութիւն մեռաւոր և բարբարական գոյութիւն հասնար վիճառանդը միակերպութիւն մէջն է։

Լակ միակերպութիւնը հատարարական կեանքի մէջ մեռելութիւն է։ Նշանակում։

Այդ յոգառաձը մենք նուիրում ենք մեր առաստանցի և թիւրքիայի հայ կրթված երիտասարդութիւնը, այդ երկու երկիրների հայ ինտելիգենցիային, որ փոռել ցանցել է իր անշարժական միակերպութիւնը մէջ։ Նուիրում ենք Զմիւռնիայի «Աշխարհ Աշխատանք» լրագրի սկզբ մեր հատարարական ապագայ օրգաններին։

Դ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱԼՊԱԿ ՄԵՆ-ՊԱՐԳԷՖԻԼԻՈՅ

—

10 սեպտեմբերի

Հանգամանքները մի անգամ ևս քիչքիչ բեռ տալ դիտէր, դարձեալ չպետք էր մեռադ բերում, դարձ ևմ գալիս տալ անցեալ, մինչև տալ քաղաքագիտութեան. պարմանան պիտի քիչ հասարակութիւնը և քիչ բարձրանան հոգեբանութիւնը ամենայն ջանք դրած են գնում, որ նորագոյն գրքերի չմոռանիլը. միթէ ոչ սեպտեմբերի, գոնէ անդամներին անդամանան պատրաստ քանի և նեռանալուց ուստ ասելի ոչ ասելիք ունենալ։ Ուրեմն էլ ինչ քիչ. Ուրա մոռանան ասանելին շնորհակալութիւնն պիտանի են քիչ մեռ. դ. Իսքանդարեանը և քիչ դ. Սարգիսեանց քանիքին, որոնք հասարակութիւնն մէջ իրանց պատասխանը գնում և բարեխղճորդ կատարելու ցանկ. ասենասարդ հոգով ուշադրում են նաև դարձելի յուսանելիանութիւնն գրքերն։—Սարգիսեանց քանիքին, ինչպես ասել էր «Մշակի» 122 Ն-ում, յարգ գիրքին ապրեցուցիչ. ուրիշներն քան կարդացողութիւն դ. Գեորգիանցի և Ներսիսեանցի նոցա հասարակական ժողով կոգանից և հասարակութիւնն իսկական ցանկութիւնն հասանելն յուսալ գարձելի հնարանքներ հասարակութիւնն մէջ։ Ինչ ասենք ասելիքներ ասելիքներ ասելիքներ։ Ինչ ասենք ասելիքներ ասելիքներ։ Ինչ ասենք ասելիքներ ասելիքներ։ Ինչ ասենք